

den selv har meddelt som Forudsætning for de Bevillinger, som den har faaet, men desuden er det en Foranstaltning, der er saa langt fra at være nogen postalfø fornuftig Foranstaltning, at den tværtimod modvirker hele Postvæsenets Opgave, samtidig med at den vækker Uvilje i Befolkningen mod Centraladministrationen, som jeg ikke kan Andet end anerkende for berettiget. Jeg skal blot som et Exempel paa, hvor urimeligt Postvæsenet er mange Steder i den Stilling, det indtager overfor Befolkningen og særlig overfor Pressen, nævne, hvad der er mig meddelt fra Bræstø, at man der, hvis jeg ikke er feil underrettet, forlanger Bladene indleverede Kl. 7 Aften, skjøndt Posten først afgaar næste Morgen Kl. 6. Derksom Bladene ikke ere indleverede paa Posten inden Kl. 7 Aften, beforders de ikke med næste Dags Post, men maa ligge 35 Timer, inden de kunne komme bort. Jeg tror, det er et aldeles betegnende Exempel paa, hvor mageligt man tager sig det paa Postkontorerne, og hvor lidt det ligger dem paa Sinde at imødekomme Publikums Tarv; men det er ogsaa et afgjørende B. vis paa, at der næppe er Trang til større Kontorhold, thi er man saa lidt ivrig for at imødekomme berettigede Krav, saa er man meget magelig i den Maade, hvorpaa der administreres. Der maa være en Magelighedens Land i hele denne Administration. Jeg sigter ikke herved til denne bestemte Postmester, men i det Hele maa der gaa en Langsomhed og Sendregtighed gennem denne Administration; hvad var ellers simplere end at udhænge en Postkasse ved Kontoret til Nviserne, en Postkasse, hvori det var tilladt Vedkommende at kaste Nviser, selv om det var midt om Natten, naar blot Nviserne var der en vis Tid inden Postens Afgang. Det er Noget, man i ethvert andet Land i Verden vilde være faldet paa, men her falder man ikke paa det, fordi man her tror, at Befolkningen er til for Administrationens Skyld, medens i Virkeligheden Administrationen skal være til for Befolkningens Skyld. Det er heller ingen Hemmelighed, det er i det Mindste et almindelig udbredt Rygte, man maaske nærmere kan blive oplyst i Finantsudvalget, om ikke andet Steds, at der er Postmestre, der have erklæret, at der aldeles ingen Grund er til at indskrænke Kontortiden, at de kunne besørge deres Arbejde ligesaa godt, skjøndt de ikke faae forøget Kontorhold, og endog indskrænke det, men Regjeringen har paabudt disse Postmestre at gjøre Arbejdet og forlangt, at Kontortiden skulde indskrænkes. Jeg nævner dette kun, for at det kan blive Gjenstand for nærmere Forhandling og oplyst, om det er sandt eller ikke;

men hvis det er sandt, er det næppe lovligt. Regjeringens Interesse for Postvæsenet paa Finantsloven indskrænker sig i Alar til, at den for Landpostvæsenet begjærer et noget mindre forøget Beløb, end den pleier at begjære, og den Argumentation, i Henhold til hvilken der begjæres 20,000 Kr. mindre, er overordenlig interessant. Der staar nemlig i Numærkningerne Sp. 109—110, at da Udviklingen af Landpostvæsenet i Sjælland er saa vidt fremskreden, at et mindre aarligt Tilskud for denne Landsdels Vedkommende herefter vil vise sig tilstrækkeligt, har man sat det samlede Beløb ned og har da indskrænket sig til samtidig at fremme Landpostvæsenet paa Øerne ved at forlange en Bevilling af den sædvanlige Storrelse. Det forekommer mig at være en ganske mærkkelig Slutning, som Administrationen der drager af, at Udviklingen er kommen nogenlunde vidt frem i Sjælland, thi hvis det virkelig er Tilfældet, at Udviklingen der er saa vidt fremskreden, hvorfor saa ikke alligevel forlange den Bevilling, man hidtil har faaet, og som med Glæde er bleven givet, til at sætte større Kraft paa Landpostvæsenets Udvikling paa Sjælland? Men det er desværre ikke rigtigt, at Udviklingen er saaledes fremmet i Sjælland, at der ikke skulde være overordentlig Meget tilbage at gjøre, thi den direkte Ombering er meget langt fra at være fremmet i Sjælland saa vidt, som den burde være, men det er igjen et Udtryk for denne Regjeringens hele Betragtningssmaade. Naar det bare gaar i en vis jævn Skure, saa er det ligegyldigt, om vi derigennem distanceres overfor alle andre Lande i Verden. Dette Landpostvæsen er en Institution, som for længe siden er gjenneført af vor sydlige Nabo, og det er saa langt fra, at det er noget Stort eller Noget, vi burde rose os af, at vi ere komne halvveis dermed, at det meget mere er en Skam, at vi ikke for længe siden ere komne paa samme Høide som Tydskland. Den tidligere Indenrigsminister, troer jeg, omfattede dette Forhold med en vis Interesse og Kjærlighed, det skal jeg ikke negte, men det lader til, at den nye Indenrigsminister ikke ønsker at dele de Laurbær, der paa dette Punkt tilkom hans Forgænger. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er saa meget mindre Grund til ikke at gaa videre frem paa Landpostvæsenets Omraade, som der i Alar er et Overflud paa Postvæsenets Budget af over 23,000 Kr., altsaa mere, end der behøves. Der burde ikke være noget Overflud paa Postvæsenets Budget. Postvæsenet bør ikke være en Institution, der bringer Pengene ind i Statskassen. Efter alle nationaløkonomiske Principer bør det være en Institution,